

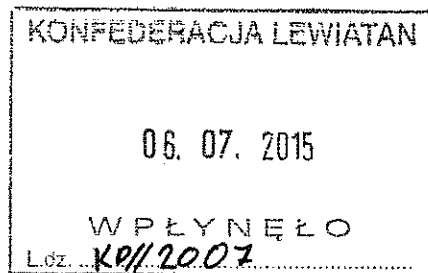
ZASTĘPCA SZEFA
KANCELARII SEJMU

Adam Podgórski

BMS-WP-173-173/15

P. D. BIAŁOJN
do P. K. KASDA

Warszawa, dnia 2 lipca 2015 r.

Pani
Henryka Bochniarz
Prezydent Konfederacji
Lewiatan

Szanowna Pani Prezydent,

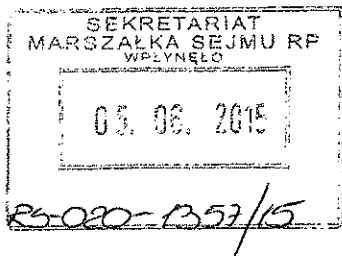
Z upoważnienia Marszałka Sejmu, uprzejmie przekazuję - w trybie art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. Nr 55, poz. 235 z późn. zm.) poselski projekt ustawy o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności (przedstawiciel wnioskodawców: poseł Patryk Jaki), z prośbą o wyrażenie opinii.

Z poważaniem

KLUB PARLAMENTARNY ZJEDNOCZONA PRAWICA

Warszawa, dnia 3 czerwca 2015 r.

Szanowny Pan
Radosław Sikorski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. i na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

- o przeciwdziałaniu marnowania żywności.

Do reprezentowania wnioskodawców w pracach nad projektem ustawy upoważniamy posła, Pana Patryka Jakiego.

**Ustawa z dnia 2015 r.
o przeciwdziałaniu marnowaniu żywności**

Art. 1

Ustawa reguluje zasady przeciwdziałania marnowaniu żywności.

Art. 2.

Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) marnowana żywność – produkty spożywcze, z wyjątkiem napojów alkoholowych o zawartości alkoholu powyżej 1,2% oraz napojów alkoholowych będących mieszaniną piwa i napojów bezalkoholowych, w których zawartość alkoholu przekracza 0,5%, odrzucone poza łańcuch rolno-spożywczy ze względów gospodarczych, estetycznych lub z powodu zbliżającej się daty utraty przydatności, które nadal jednak doskonale nadają się do spożycia i mogą być przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, a które z braku możliwego alternatywnego sposobu wykorzystania przeznaczają się do likwidacji i utylizacji, co powoduje negatywne efekty zewnętrzne pod względem wpływu na środowisko, kosztów gospodarczych i braku dochodów dla przedsiębiorców;
- 2) sklepy – jednostki handlu detalicznego lub hurtowego o całkowitej powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych, w których jest prowadzona sprzedaż żywności;
- 3) organizacja pożytku publicznego – organizacja pożytku publicznego w rozumieniu ustawy z 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. 2010 Nr 234, poz. 1536 z późn. zm.), której celem statutowym jest wykonywanie zadań publicznych w zakresie:
 - a) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
 - b) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
 - c) działalności charytatywnej.

Art. 3.

1. Przedsiębiorcy prowadzący sklepy są obowiązani nieodpłatnie przekazywać marnowaną żywność organizacjom pożytku publicznego, z przeznaczeniem na cele działalności charytatywnej prowadzonej przez te organizacje.
2. Przedsiębiorcy prowadzący sklepy są obowiązani zawrzeć pisemną umowę o przekazywaniu marnowanej żywności z organizacją pożytku publicznego, która zgodzi się na przyjmowanie marnowanej żywności.

Art. 4.

Do przekazania marnowanej żywności, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy, stosuje się przepisy art. 43 ust. 1 pkt. 16, art. 43 ust. 12 oraz art. 86 ust. 8 pkt. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. 2004 Nr 54, poz. 535 z późn. zm.), przepisy art. 16 ust. 1 pkt. 14, art. 18 ust. 1 c ustawy z dnia 15 lutego 1992 roku o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. 1992 Nr 21 poz. 86 z późn. zm.), oraz przepisy art.

23 ust. 1 pkt. 11, art. 26 ust. 1 pkt. 9 lit. a ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. 1991 Nr 80 poz. 350 z późn. zm.).

Art. 5.

1. Kto prowadząc sklep nie przekazuje marnowanej żywności organizacji pożytku publicznego, podlega karze grzywny.
2. Kto prowadząc sklep nie zawiera umowy z organizacją pożytku publicznego o przekazywaniu marnowanej żywności podlega, karze grzywny.

Art. 6.

Ustawa wchodzi w życie po upływie sześciu miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Cel projektu i przesłanki jego przyjęcia. Rzeczywisty stan w dziedzinie, która ma być unormowana.

Celem uchwalenia projektowanej regulacji jest przeciwdziałanie marnowaniu żywności oraz pomoc osobom żyjącym poniżej progu skrajnego ubóstwa. W Polsce rocznie marnowane jest 8.972.000 ton żywności¹. Oznacza to, iż na jednego mieszkańca Polski przypada powyżej 200 kilogramów marnowanej żywności. Za część tej ilości odpowiadają sklepy o dużej powierzchni, w których żywność z bliską datą przydatności do spożycia czy uszkodzonym opakowaniem jest częstokroć przeznaczana do likwidacji bądź utylizacji.

Tymczasem, w Polsce 2 mln osób żyje poniżej progu skrajnego ubóstwa, co oznacza że ich dochody nie pozwalają na zaspokojenie podstawowych potrzeb. Innymi słowy, osoby takie nie mają dostępu do wystarczającej ilości zdrowej, odpowiedniej i zbilansowanej żywności.

Ta marnowana żywność może być przeznaczona na pomoc potrzebującym. Jednocześnie obecnie w Polsce, przekazywanie żywności z bliską datą utraty przydatności do spożycia czy uszkodzonym opakowaniem, która przeznaczona jest do likwidacji lub utylizacji, na rzecz organizacji pożytku publicznego, prowadzących szeroko pojętą działalność w zakresie pomocy społecznej i działalności charytatywnej, jest dobrowolne.

Projekt ustawy zobowiązuje przedsiębiorców prowadzących sklepy o powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych do zapobiegania marnowaniu jedzenia i obliguje ich do przekazania za darmo niesprzedanych produktów. Beneficjentami są organizacje pożytku publicznego prowadzące szeroko pojętą działalność w zakresie pomocy społecznej i działalności charytatywnej. Produkty z bliską datą przydatności do spożycia czy uszkodzonym opakowaniem, które w obecnym stanie rzeczy zostałyby zlikwidowane lub zutylizowane, będą musiały trafić do organizacji charytatywnych. Na przedsiębiorców prowadzących sklepy o powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych zostanie nałożony obowiązek zawarcia umów z organizacjami charytatywnymi, które zgodzą się na odbieranie od nich żywności. Nie zawarcie takiej umowy lub nieprzekazywanie marnowanej żywności na rzecz organizacji pożytku publicznego będzie penalizowane karą grzywny.

2. Różnice pomiędzy dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym

W chwili obecnej w Polsce, przekazywanie żywności z bliską datą przydatności do spożycia czy uszkodzonym opakowaniem, która przeznaczona jest do likwidacji lub utylizacji, na rzecz organizacji pożytku publicznego, prowadzących szeroko pojętą działalność w zakresie pomocy społecznej i działalności charytatywnej, jest dobrowolne.

Projektowana ustawa nakłada na przedsiębiorców prowadzących jednostki handlowe o całkowitej powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych obowiązek przekazywania tej żywności na rzecz organizacji pożytku publicznego, prowadzących szeroko pojętą działalność w zakresie pomocy społecznej i działalności charytatywnej. Obowiązkiem temu towarzyszy obowiązek zawierania umów o przekazywaniu żywności.

3. Rozwiązania przyjęte w projekcie

¹ Preparatory study on food waste across EU 27, European Communities 2011, s. 12.

Projekt ustawy wprowadza obowiązek przekazywania przez przedsiębiorców prowadzących sklepy o powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych na rzecz organizacji pożytku publicznego, których celem statutowym jest ogólnie pojęta pomoc społeczna i działalność charytatywna, żywności odrzuconej poza łańcuch rolno-spożywczy ze względów gospodarczych, estetycznych lub z powodu zbliżającej się daty utraty przydatności, które nadal jednak doskonale nadają się do spożycia i może być przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, a które z braku możliwego alternatywnego sposobu wykorzystania przeznacza się do likwidacji i utylizacji.

Obowiązkowi przekazywania żywności towarzyszy obowiązek zawarcia przez przedsiębiorców prowadzących sklepy o powierzchni 250 metrów kwadratowych zawarcia umowy o przekazywaniu żywności z organizacją pożytku publicznego, której celem statutowym jest wykonywanie zadań publicznych w zakresie:

- a) pomocy społecznej, w tym pomocy rodzinom i osobom w trudnej sytuacji życiowej oraz wyrównywania szans tych rodzin i osób;
- b) wspierania rodziny i systemu pieczy zastępczej;
- c) działalności charytatywnej.

Projekt wprowadza odpowiedzialność przedsiębiorców, którzy nie przestrzegaliby obowiązku przekazywania żywności na rzecz organizacji pożytku publicznego lub nie miałyby zawartej umowy z taką organizacją. Takie zachowania penalizowane byłyby karą grzywny.

4. Ocena skutków regulacji

I. Skutki społeczne

Proponowana ustawa będzie skutkować poprawą sytuacji bytowej i finansowej osób najuboższych. Zmiana ta pomoże ograniczyć skalę ubóstwa w Polsce. Z drugiej zaś strony, proponowana zmiana ograniczy ilość wytwarzanych odpadów spożywczych.

II. Skutki finansowe

Proponowana ustawa może skutkować w perspektywie wielu lat obniżeniem wydatków z budżetu państwa przeznaczanych na pomoc społeczną.

III. Skutki prawne

Proponowana regulacja przeciwdziała marnotrawstwu żywności poprzez wprowadzenie obowiązku przekazywania przez przedsiębiorców prowadzących sklepy o powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych na rzecz organizacji pożytku publicznego, których celem statutowym jest ogólnie pojęta pomoc społeczna i działalność charytatywna, żywności odrzuconej poza łańcuch rolno-spożywczy ze względów gospodarczych, estetycznych lub z powodu zbliżającej się daty utraty przydatności, które nadal jednak doskonale nadają się do spożycia i może być przeznaczone do konsumpcji przez ludzi, a które z braku możliwego alternatywnego sposobu wykorzystania przeznacza się do likwidacji i utylizacji.

Proponowana regulacja wprowadzi odpowiedzialność przedsiębiorców, którzy nie przestrzegaliby obowiązku przekazywania żywności na rzecz organizacji pożytku

publicznego lub nie mieliby zawartej umowy z taką organizacją. Takie zachowania penalizowane byłyby karą grzywny.

IV. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i dochody jednostek samorządu terytorialnego

Proponowana ustawa nie spowoduje zmniejszenia wpływów budżetowych oraz zwiększenia wydatków budżetowych, a także wydatków po stronie sektora publicznego i samorządowego.

Natomiast, proponowana ustawa może spowodować w perspektywie wielu lat zmniejszenie wydatków budżetu państwa na cele związane z pomocą socjalną.

V. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Projektowana ustawa nie zawiera przepisów, które mogą mieć wpływ na rynek pracy.

VI. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.

Projekt ustawy dotyczy wyłącznie przedsiębiorców prowadzących sprzedaż towarów żywnościowych w sklepach o całkowitej powierzchni powyżej 250 metrów kwadratowych. Przepisy mogą w minimalnym stopniu wpływać na konkurencyjność gospodarki, gdyż obligują tych przedsiębiorców do zawarcia umowy o przekazywanie żywności oraz następnie do samego przekazywania żywności. Sam obowiązek przekazywania żywności nie wpływa na sytuację przedsiębiorcy pod względem podatkowym. Przedsiębiorca, tak jak w sytuacji likwidacji lub utylizacji żywności, ma możliwość obniżenia kwoty podatku VAT należnego o kwotę podatku naliczonego, zaś wartość przekazanej żywności stanowi koszt uzyskania przychodów.

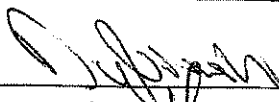

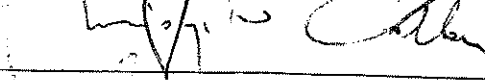

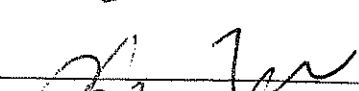
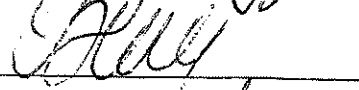

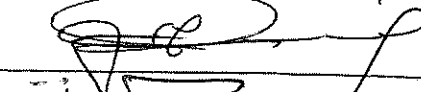

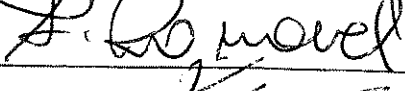
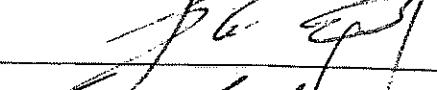
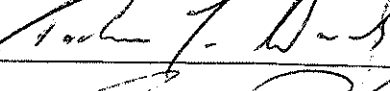
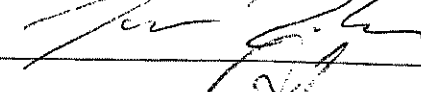

VII. Wpływ regulacji na sytuację i rozwój regionów

Projekt ustawy nie zawiera przepisów mających wpływ na sytuację i rozwój regionów.

6. Zgodność projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej

Proponowana regulacja jest zgodna z prawem Unii Europejskiej. Wskazać w tym miejscu trzeba, iż rozwiązania zaproponowane w projekcie ustawy urzeczywistniają część zaleceń zawartych w Rezolucji Parlamentu Europejskiego z 19 stycznia 2012 r. „Jak uniknąć marnotrawienia żywności: strategię na rzecz poprawy wydajności łańcucha żywnościowego w UE” (Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej z dnia 6 sierpnia 2013 roku

Lista posłów popierających projekt ustawy o *przebudzeniu... marnotrawie... żywności*

L.P.	Imię i nazwisko	Podpis
1.	Andrzej Dąbrowski	
2.	Andrzej Dera	
3.	Mieczysław Golba	
4.	Jarosław Gowin	
5.	Patryk Jaki	
6.	Beata Kempa	
7.	Arkadiusz Mularczyk	
8.	Krzysztof Popiołek	
9.	Józef Rojek	
10.	Andrzej Romanek	
11.	Edward Siarka	
12.	Tadeusz Woźniak	
13.	Jan Ziobro	
14.	Kazimierz Ziobro	
15.	Jacek Żalek	